

SVEAARTILLERISTEN

NUMMER 1 - 2024

Ordförande har ordet sommaren 2024

Sveaartillerister!

Nu har sommarvärmen kommit. Tyvärr missade vi våren och sommaren kom direkt. Konstigt när vi ena veckan hade snö och frost, men veckan efter sommarvärme. Kanske har det med den globala uppvärmningen att göra.

Vi har genomfört både årsmöte och kamratresa. Årsmötet med lunch genomfördes med 20 medlemmar. Noteras kan att en förnygring i styrelsen skedde. Nya i styrelsen är sedan årsmötet Klas Gustafsson och Anders Grimlycke. Dessa ersatte Rolf Bergman och Claes Wenegård, som klev av efter flerårigt styrelsearbete (Rolf 12 år).

Resan gick denna gång till ett nationaldagsfirande Oslo. Vi hann även med ett besök i Köpenhamn.

De uppskattade A1-luncherna har fortsatt under våren. Flera intressanta föreläsningar i samband med lunch. Nu är det Christer Lordh och Anders Grimlycke som ansvarar för luncherna. Det finns idéer för hösten. Kom gärna med förslag, det kan inte bli för många. Vi ska hålla på i många år. I december firar vi sedan vanligt vårt skyddshelgon St Barbara.

Arbetsgruppen för aktiviteter har fortsatt sitt arbete och tankar på ny resa finns redan, även om resan inte blir av förrän 2025.

Vår förhoppning är att vi kan ses vid aktiviteterna och att fler kan få del av vår fina gemenskap och A1-anda.

Väl mött vid våra aktiviteter och uppmuntra andra att komma med.

En skön sommar önskar styrelsen genom
Mikael Bernhardsson

Christer Lidström 1952-2024

Svea Artilleriregementes sista regementschef begravdes i Åkersberga den 20 maj. Sveaartilleriföreningen lämnade en krans (Se bild nedan).

Christer var regementschef 1995-1997. Han lade ned ett stort arbete på att försöka få A1 att bli ett av de regementen som skulle få leva kvar efter försvarsbeslutet 1996. Tyvärr vet vi att det inte lyckades. Efter A1-tiden var Christer bl.a på FMV, var chef för den svenska delegationen vid övervakningskommissionen mellan Syd- och Nordkorea samt militärsakkunnig vid regeringskansliet.

Text: Mikael Söderström

Aktiviteter hösten 2024

A1-luncher

- 10 oktober
- 7 november

Högtidsmiddag

Den 13 september på Livgrenadjärmässen. Inleds med Svea artilleri memorial i golf eller guidning på Ljungs slott.

S:t Barbara

4 december firar vi S:t Barbara.

Tider och innehåll meddelas senare för respektive aktivitet via vår e-postlista.

Artilleriet fortsatt på framkant

Under det senaste halvåret har artillerifunktionen fortsatt varit välrepresenterat på diverse håll. Årets viktigaste övning inom ramen för bekämpningsfunktionen har genomförts, samtidigt som vi gläds åt den historiska händelsen i form av inflyttning av kontorsmoduler på A 9 i Kristinehamn. Vi ser även fram emot att under den kommande tiden kunna utbilda hela 370 blivande artillerister som för första gången på väldigt länge nu kommer att genomföra deras värnplikt antingen i Boden, A 8 eller i Kristinehamn (Villingsberg) A 9. Nedan framgår mer ingående den verksamhet som beskrivs ovan.

Verkan uppnådd under Brigadunderstödsövning (BrigU24)

Under april genomfördes bekämpningsfunktionens viktigaste övning för året. Omkring 700 deltagare ingick i övningen som hade sitt främsta fokus på bekämpningsfunktionen och ledning inom brigaden. Platsen var Älvdalens skjutfält dit personal och materiel hade fraktas från artilleriförband från såväl Boden i norr till Skövde i söder.

– Brigadunderstödsövningen är en oerhört viktig övning för att kunna bygga brigadförmåga i divisions ram. Vi har bekämpningsfunktionen och dess ledning i fokus, samtidigt som det medger en fantastisk möjlighet att öva vår luftrumssamordning och underrättelse där samordningen av våra underrättelsesensorer är otroligt viktiga, sa överste Michael Carlén, chef för den 4:e Brigaden.

Chef ArtSS, överstelöjtnant Kenneth Nygren, var övningsledare under BrigU24 och sammanfattade övningen såhär:

– Huvuddelen av målsättningarna med övningen är uppnådda. Det bästa med övningen har dels varit att funktionerna har fått övat i kontexten av en brigad, men också att vi har tillförts funktioner i form av bland annat helikopter och telekrig. Övningen påvisar återigen att bekämpning berör samtliga och inte bara artilleri.

Delar ur artilleribataljonen från A 8 bildade tillsammans med Noraskogs kompani, P4 en artilleribataljon under BrigU24. BrigU24 inleddes genom att artilleribataljonen symboliskt passerade bron till Älvdalens skjutfält. Foto: David Hakeberg/

Från främre ledningsplats ledde brigaden övningen. Foto: Nalin Bozdogan/ Försvarsmakten

Historiskt ögonblick i Kristinehamn

Den 25 april invigdes Bergslagens artilleriregementes (A 9:s) tillfälliga kontorsmoduler vid Harberget i Kristinehamn under pompa och ståt. Invigningsceremonin inleddes med att ställföreträdande arméchef, Anders Svensson, blev transporterad in på innergården av en Archer.

I dag är det en stor och viktig dag för A 9, armén, Försvarmakten och Kristinehamn. I dag inviger vi den första delen i byggnationen av A 9. En viktig del i Försvarmaktens uppdrag att nyetablera, eller i fallet Kristinehamn återetablera, nya förband. Det stärker uppbyggandet av vår militära förmåga, sa brigadgeneral Svensson. Under talet framhävde Svensson samarbetet mellan Försvarmakten, Fortifikationsverket och Kristinehamns kommun som avgörande för att lyckas.

– Äntligen slår vi ner bopålar på riktigt här i vår tillfälliga gruppering precis vid infarten in på det slutliga regementsområdet Harberget. Det känns historiskt och riktigt, riktigt bra! I första hand är det A 9 som står i fokus och manifesteras. Men dagens milstolpe utgör också ett startskott och en inledning för byggandet och etableringen av Kristinehamn som garnison, sa regementschef Lars O Jonsson i sitt tal.

I samband med etableringen på Harberget flyttar även Hemvärnet Örebro-Värmlandsgruppen in i kontorsmodulerna.

Ställföreträdande arméchef Anders Svensson förklarade A 9:s etablering på Harberget invigt och regementschef Lars O Jonsson avtäckte symboliskt namnet A 9 på kontorsmodulerna. A 9:e skylten har de senaste åren återfunnits i Boden, men är nu transporterad ner till Kristinehamn. Foto: Mathias Eriksson/Försvarmakten

Framtida artillerister på ingång

I såväl de södra som norra delarna av Sverige har och fortsätter nya artillerister att utbildas när nu värnpliktskullen 24-25 ansluter till de båda artilleriförbanden. Nytt för i år är att vi äntligen kan hälsa värnpliktiga artillerister välkomna till Värmland. Den 1 juli övertog chefen A 9 ansvaret för artilleriutbildningen i södra Sverige från fadderförbandet Skaraborgs regemente P 4. Detta manifesterades vid en ceremoni i Skövde i samband med att värnpliktskullen 23-24 muckade.

Den 5 augusti rycker de första 10-månaders värnpliktiga in på Villingsbergs skjutfält där de kommer att genomföra den grundläggande soldatutbildningen.

Följande utbildningssteg som exempelvis befattningsutbildningar sker till stor del på andra platser. Kommande värnpliktskull 25-26 kommer att kunna utbildas merparten i Villingsberg för att så småningom flyttas över mer och mer till Kristinehamn. Totalt kommer A 9 utbilda närmare 100 värnpliktiga 24-25, en tredjedel av dessa är blivande plutonsbefäl som gör 15-månaders värnplikt och de ryckte in redan i mars i Skövde.

Samtidigt i Boden välkomnas 270 värnpliktiga för 15, 12- och 10 månaders utbildning. Redan i mars månad anslöt ett 20-tal plutonsbefäl till A 8. Tillsammans inom artilleriet innebär samtliga inryck att det under 2024/2025 kommer att utbildas 370 nya artillerister.

Text:

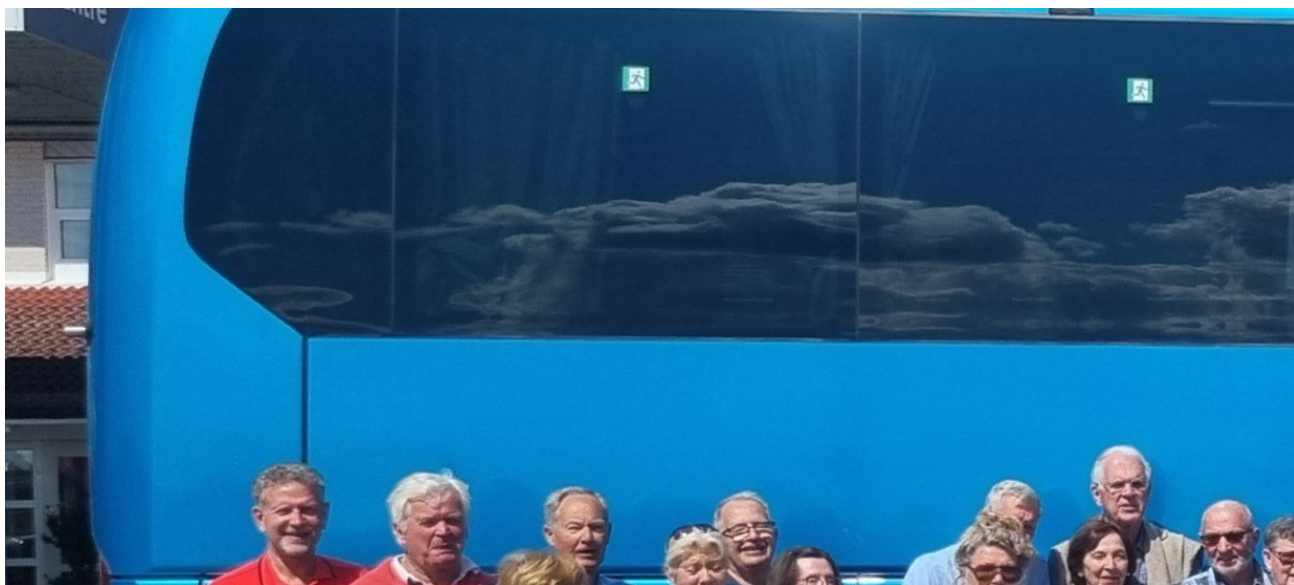
Viktoria Vällilä, kommunikationschef A 8

Viktoria Cassersten, kommunikationschef A 9

Mathias Eriksson, kommunikatör A 9

Resa till Oslo / Köpenhamn med Svea artilleriförening

Vi var 40 medlemmar som den 16 maj äntrade en av Vikingbuss fina turistbussar för färd mot Köpenhamn och färjan mot Oslo.

I Jönköping anslöt Pille med fru Lena. Janne berättade om A 6 historia och Pille om kamratföreningen och Skillingaryd (mer om detta i separat artikel).

Efter lunchrast i Ljungby var vi snart ombord på första färjan som tog oss från Helsingborg till Helsingör. På väg genom Skåne bjöd Leif Jilsmo på historien om Danmarks del i andra världskriget (mer om detta i separat artikel). Många provade en snabb öl eller motsvarande under den korta färjeturen. Sedan bar det av mot nästa färja i Köpenhamn. Där fick DFDS fina färja intas snabbt då vi var lite sena. Den gick kl 1500 och både passagerare och buss med chaufför kom ombord. Här anslöt Susanne och Jan-Olav Boeriis. Jan-Olav hade då checkat in buss och passagerare i förväg. Tack J-O!!

Kl 1700 högg vi in på smörgåsbordet i restaurangen efter att först flyttat in i hytterna. Därefter skedde omgruppering till någon av barerna för fortsatta betraktelser över världsläget och kanske en öl, vin, Irish Coffee eller något annat gott.

Fredagen den 17 maj fick vi från första parkett njuta av när färjan seglade upp genom Oslofjorden. Färjan lade till kl 1000 mitt i Oslo, precis där 17 maj paraderna startade. Där mötte, till allas förvåning, vår egen P-A (Pekka) Lord upp. Han berättade lite om Norge och om sitt liv där. – Så kul att få träffa honom efter många år. Han kommer eventuellt att flytta hem igen men först är det ju lite som skall ”fixas”, t ex jeepen.

I Oslo centrum var det otroligt mycket folk. Normännen var mycket prydligt klädda i folkdräkt eller mörk kostym. Alla hade dessutom tre band i vitt, rött och blått på bröstets vänstra sida, så även vi (tack Kristina). Massor av musikkörer och skolungdomar marscherade stilig gata upp och gata ner samt förbi slottet där kungen och kungafamiljen stod på balkongen och vinkade timme ut och timme in. - Vilket drag i hela staden!

Kl 1500 avgick färjan igen. Vi fick nu ännu en chans att njuta av Oslofjorden. Gemensam middag mm. Innan middagen fick vi lyssna till ett föredrag av Jan-Olav Boeriis om bl a Blücher, kryssaren som normännen sänkte i Oslofjorden i gryningen den 9 april 1940 (mer om detta i en separat artikel).

Lördag, ankomst till Köpenhamn kl 10, först sightseeing med bussen och sedan fritid i Köpenhamn som verkligen utvecklats till en attraktiv huvudstad. En tur i utkanterna visade även välsköta förorter med modern dansk arkitektur och gröna parker där en sedvanlig Irish Coffee kunde intagas. På eftermiddagen checkade vi in på centralt belägna 4-stjärniga Hotel Scandic Ködbyen. Gemensam middag kl 1800 där Rutger Starwing höll ett uppskattat tacktal.

Söndag, sen frukost och avfärd kl 1000 över bron mot Sverige och åter i Linköping vid 16 tiden.

Vi hade också tur med vädret!!

Vid tangentborden / Lasse och Magnus

Smålands Artilleriregemente, A6 historik.

1895 sattes Andra Göta artilleriregemente upp i Göteborg. Stommen var två batterier ur Göta och ett batteri ur Wendes. Göta artilleriregemente flyttade samtidigt till nya kaserner i Kviberg. Andra Göta var kvar på Otterhällan, centralt i Göteborg, i väntan på flytt.

En politisk kamp uppstod mellan Jönköping och Linköping, att få Andra Göta till sin stad. Man övertrumfar varandra med vilket stöd man kan ge till bygget av nya kaserner.

Det blev dock Jönköping som gick segrande ur kampen och regementet flyttades dit 1898.

Namnbytet till Smålands artilleriregemente skedde 1905. Samma år byggdes kasernen ut med de yttre flyglarna och det blev 48 logement med plats för 768 soldater. Strax efter fick man ordningsnumret A6.

"A6 uppställt för 25-års jubileum år 1920"

Efter sammanslagning med Positionsartilleriet i Stockholm fick regementet namnet Smålands arméartilleriregemente en kort period. Man utbildade tungt arméartilleri för understöd av divisionerna.

Snart nog återtas namnet Smålands artilleriregemente. Samtidigt började tidigt motoriseringen av regementet under 40-talet.

Under 70-talet kom signaler att armén hade ett artilleriregemente för mycket, och diskussionen om nedläggning började. Kampen stod återigen mellan Jönköping och Linköping. Denna gång gick Jönköping förlorande ur kampen och riksdagsbeslut togs 1982 om nedläggning.

Vid nedläggningsceremonin 30 juni 1985, lämnade sista regementschefen, Lars Karlsson av till ÖB Lennart Ljung. Vädret var soligt och fint, men vid

halningen av flaggan för sista gången kom en kort regnskur. Stämningen bland deltagare och åskådare var ganska tryckt och många var ledsna.

Detta var slutet på den 90 år långa historiken för Smålands artilleri.

Text: Jan Andersson

Kamratföreningen Smålandsartillerister

Kamratföreningen Smålandsartillerister bildades den 6 juni 1936, och är till för dem som känner gemenskap med f.d. Smålands Artilleriregemente A6, och dess traditioner. Det är alltså snart 90-års jubileum.

Föreningen har 301 medlemmar för närvarande. Av dessa är hälften över 80 år!

Vi ger varje år ut Tidskriften Smålandsartilleristen med 2 nummer. Ett till midsommar och ett till Jul. Detta är väldigt uppskattat.

Problemet är att åldersläget gör det att det är svårt att få medlemmar att ställa upp i styrelsen. Vi får se hur länge vi som sitter där orkar.

Miliseum drivs av Stiftelsen Regementsheden Skillingsaryd och ingår i det statsunderstödda museinätverket Sveriges Militärhistoriska Arv.

Det är inne på sitt 11:e år som publik institution. Museiverksamheten finns inom Skillingsaryds Västra läger och är helårsöppen. Verksamhetens publika omfattning styrs av två statliga uppdrag och därför har Miliseum två basutställningar:

1. Den gamla indelta armén och dess övningsplatser;
2. Ingenjörtrupperna och deras föregångare Fortifikationen.

Skillingaryds Skjutfält

Skillingaryds Skjutfält anlades i slutet av **1890-talet**, som skjutfält för det då nyuppsatta Andra Göta artilleriregemente, A 6, samt för Artilleriets skjutskola. **Första skottet avlossades 1898**. Under 1910-1930-talen fanns även ett flygfält i områdets västra del. Fältet har successivt utvidgats under 1910-1970-talen. Skjutskolan flyttade till Villingsberg 1948. Fältet hyser en del sällsynt flora och fauna, vilka gynnas av den militära verksamheten och fältet är sedan några decennier tillbaka klassat som "Natura 2000-område". På senare år har säkerheten höjts med begränsat tillträde som följd.

I maj innevarande år har det genomförs en första övning med organiserade NATO-förband på fältet. Swift Responce där man bland annat genomfört fällning av 800 soldater över Hagshults flygbas. Under detta moment sänktes hastigheten på E4 till 70 km/h, främst för att inga nyfikna skulle orsaka trafikolyckor!!

En liten anekdot: 5komp A1 skulle genomföra kompaniövning i början av januari. Det hade snöat ymnigt under helgerna. Vi kommer ner och det ligger ca 40 cm snö. Gör en översiktsrek och ser framför mig en perfekt grupperingsplats. Tar på mig skidor och snitslar spåret för bandtraktorn. Tänk plogat med släden nere, så allt var vitt trots att det var plogat! Återkommer några timmar senare och får en chock!!

Plogfåran är helt svart med jord på snövallarna. Jag frågar föraren vad han har gjort, han svarar att Motorbefälet varit där och förklarat att det skall gå att köra in med en Golf med spoiler!!!

Text till Kamratföreningen Smålandsartilleristerna och Skillingaryd: Pille Nyqvist

Tyska invasionen av Danmark den 9 april 1940

Invasionen av Danmark var egentligen bara en inledning av invasionen av Norge. Danmarks strategiska betydelse för Tyskland var mycket begränsad. Invasionens primära syfte var att använda Danmark som ett strategiskt område för operationen mot Norge och att säkra underhållslinjerna till enheter som baserades i Norge. Ett utsträckt nätverk av radarstationen placerades också i Danmark vars syfte var att upptäcka brittiska bombplan på väg till Tyskland.

Invasionen av Danmark var också ett brott mot det non-aggressionsavtal som Danmark tecknat med Tyskland mindre än ett år tidigare, september -39.

Den tyska planen var att tvinga Danmark att acceptera att tyska trupper, främst flyg och marina enheter, fick tillgång till danska baser men Adolf Hitler krävde att både Danmark och Norge skulle invaderas.

Danmarks militära styrka var mycket begränsad både till numerären och vad gäller utrustning och bara efter två timmars strid lade på uppdrag av den danske premiärministern Thorvald Stauning de danska trupperna ner sina vapen. En orsak var att Stauning var rädd att Tyskland skulle bomba Köpenhamn som de hade gjort med Warsawa vid invasionen av Polen september 1939. Dock, på grund av kommunikationssvårigheter till enheter runt om i Danmark fortsatte striderna på några platser ytterligare några timmar men efter cirka 6 timmar var striderna över.

Tyskland anföll Danmark över landgränsen i södra Jylland längs flera vägar. Då de danska trupperna inte var förberedda kunde de tyska pansarförbanden efter kort eldväxling snabbt fortsätta sin framryckning norrut.

Från luften, genom luftlandsättning med fallskärm vid Storströmsbron som förbinder Falster med Själland samt vid Ålborg. På ingen plats mötte de något motstånd och redan första dagen kunde 200 start och landning ske på flygfältet i Ålborg.

Samtidigt med övriga operationer landsatte minfartyget Hansestad Danzig en infanteribataljon i Köpenhamn som snabbt intog den danska arméstaben utan strid. Tyskarna mötte först motstånd av det Konglige Gardet då de skulle ta Amalienborg. Detta gav tid för den danska regeringen att diskutera med danske ÖB, Gen. Prior som rekommenderade kapitulation, främst med hänsyn till Danmarks geografi, vilket inte mottogs positivt av Gardet. *forts. nästa sida*

forts. Regementet i Roskilde vägrade dock att kapitulera utan tog sig till Helsingör och färjan över till Helsingborg där de senare blev kärnan i "Danska Brigaden" i Sverige.

I augusti 1943 ockuperade tyskarna danska kaserner och militärförläggningar och fängslade officerarna vilket ledde till att många flydde till Sverige och där anslöt sig till "Danska Brigaden" som 1945 uppgick till ca 5000 man. Många i brigaden blev besvikna att de inte fick delta och kasta ut tyskarna från Danmark innan Tyskland kapitulade den 4 maj 1945.

Källor: *Populär historia , Wikipedia*

Text: *Leif Jilsmo*

9 April 1940, Sänkningen av kryssaren Blücher i Oslofjorden

Man kan säga att andra världskrigets första riktiga krigshandling i Västeuropa var eldstriden och sänkningen av kryssaren Blücher, först kan vi titta tillbaka och reda ut vem Blücher var.

General och Fältmarskalk
Blücher

Kryssaren Blücher

General & Fältmarskalk Gebhard Leberecht von Blücher (1742-1819) var en preussisk officer, född i Rostock, utbildad vid det Skånska Kavalleriet och tjänstgjorde senare i den Preussiska armén. Hans stora triumfer firades under Napoleonkriget då han 1813 ledde trupperna vid Leipzig där även Wendes ridande artilleri var delaktiga. Som 73 årig 1815 förde han tillsammans med lord Wellington trupperna vid Waterloo som slutligen besegrade Napoleon. Han gick under namnet "General vorwärts" då taktiken alltid var; "Full fart framåt".

Kryssaren Blücher byggdes 1936-30 och var 200 meter lång, 22 meter bred, vägde 16.000 ton, bestyckad med eldrör av kalibern 20,3 och 10,5 cm, besättningen var 1300 man.

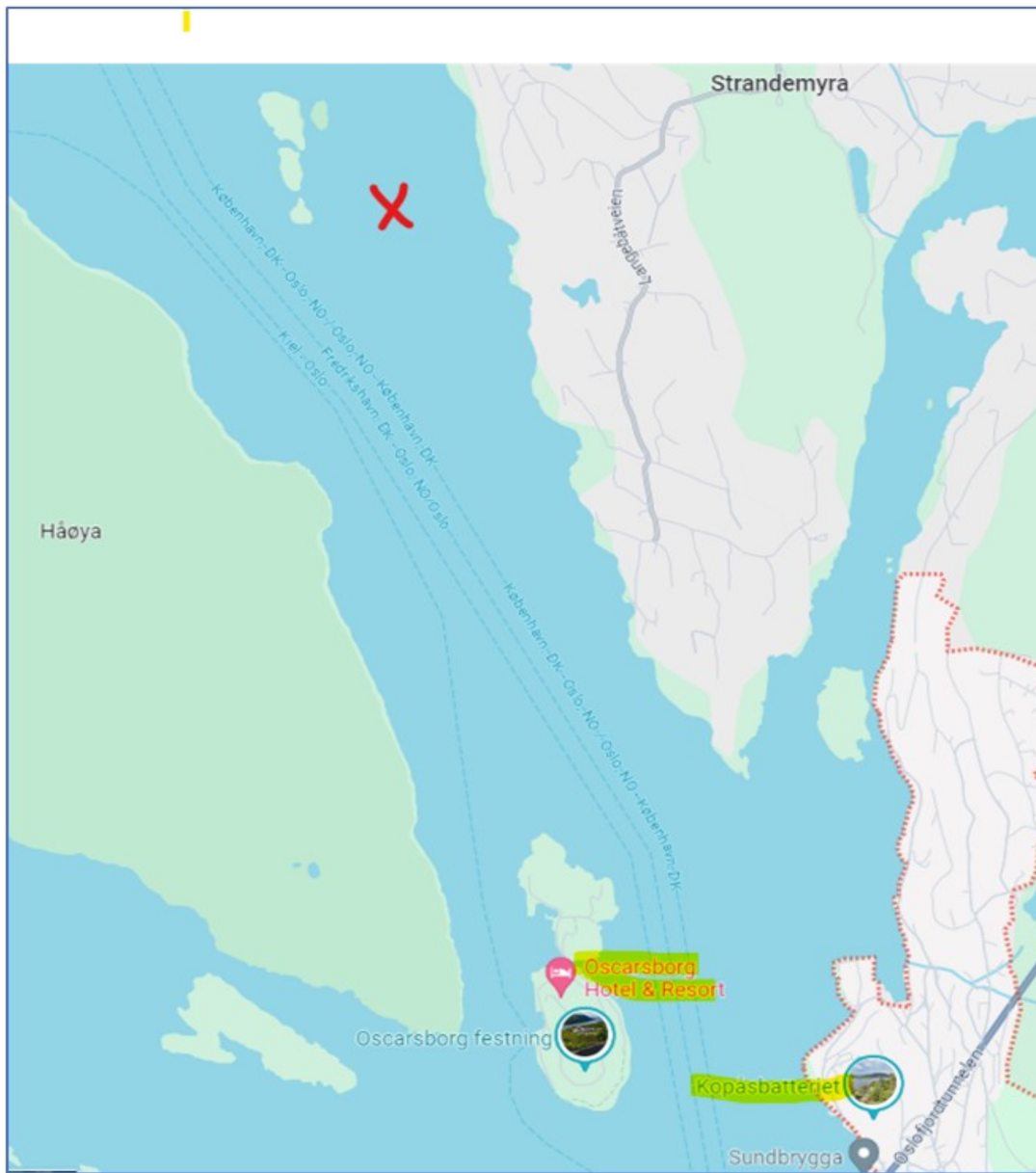
Den 9 April strävade Blücher med befälhavaren Heinrich Woldag norrut genom Oslofjorden för att tillsammans med en infanteribataljon ledda av Erwin Engelbrecht inta Kungähus, Parlament och Guldreserven för att få Norge att snabbt kapitulera.

Tyskarna hade gjort viss rekognosering och förbekämning men batterierna vid Dröbak och Oscarsborg var intakta och leddes av de pensionerade officerarna Birger Eriksen och Andreas Andersen, dessa batterier inväntade inget eldtillstånd utan öppnade direktriktad eld med 15 och 28 cm kanoner samt avfytrade 2 torpeder. Blücher manövrerade sig 2 km norrut, kastade ankar vid öarna Askeholmerne och stred hopplöst i 1-2 timmar innan hon tillsammans med 6-800 besättningsmän sjönk, drygt 1000 soldater kunde rädda sig i land. Blücher två delar ligger upp och ner på 60 respektive 90 meters djup, är nu ett krigsminnesmärke och lyder under gravfriden.

Denna sänkning fördröjde Osloinvasionen så att Kungähus, Parlament och Guldreserv kunde finna säker ort runt Hamar-Elverum, där man regerade till Juni då statsledningen gick i exil (London). *forts nästa sida*

forts.

Generalmajoren Erwin Engelbrecht samlade ihop sina trupper och den 163`e Divisionen "Engelbrecht" bildades och verkade i Norge under ett år. I Juni 1941 förflyttades Divisionen till Finland för att strida mot Sovjetunionen, järnvägsförflyttningen genom Sverige och Engelbrechts Bygd var omdiskuterad och skapade en regeringskris (Midsommarkrisen 1941).

Oscarsborg,
Kopås batteriet och
Blüchers läge (2 km N
om batterierna)

Sammanfattningsvis kan man säga att;

General Blücher var en segrare vid Waterloo, men Kryssaren Blücher mötte sitt Waterloo i Oslofjorden. Erfarenheter och insatser av äldre officerare skall inte underskattas. Eldtillstånd är bra, men i detta kritiska läge var de äldres omdöme avgörande. Engelbrechtdivisionens resa genom Engelbrechts Bygd skapade en svensk regeringskris.

Referenser och länkar

[Youtubefilm-16 min Blücher](#)

[German cruiser Blücher - Wikipedia](#)

[Gebhard Leberecht von Blücher - Wikipedia](#)

Text: Jan-Olav Boeriis

Bilder från resan till Oslo / Köpenhamn med Svea artilleriförening

Överste Olle Bjurström avled den 1 maj och efterlämnar sin maka Gunilla och sina två döttrar Hanna och Karin med familjer.

(Infört i Östgöta Correspondenten den 8 juni 2024)

Olle Bjurström blev den första kull av Linköpingsungdomar som 1964 började sin värnplikt vid det nyligen från Stockholm nedflyttade Svea Artilleriregemente. Efter värnplikt fortsatte han sin militära utbildning och blev 1968 anställd som officer och fänrik vid regementet. Han var mycket uppskattad som officer på regementet och en av hans officerskamrater minns honom som "en drivande, rättvis och omtänksam ledare".

I mitten av åttiotalet mekaniserades armén och efter riksdagsbeslut 1982/83 organiserades den första mekaniserade brigaden, 10:e Mek.Brigaden med stridsuppgift norr om Mälaren. Brigadens artilleriförband blev 10:e Mekaniserade Haubits bataljonen som sattes upp av Svea Artilleri. Det prestigefyllda uppdraget att organisera, sätta upp och göra förbandet krigsdugligt fick Olle Bjurström, då överstelöjtnant på regementet. Med stor energi rekryterade Olle chefer och soldater till sin bataljon och vi som reservofficerare och chefer på 1:a respektive 3:e Haubitskompaniet rycktes med i den anda av framtidstro, ansvar och kompetens som utmärkte förbandet under Olle ledning.

För att stärka förbandsandan skaffade Olle Bjurström ett eget standar för bataljonen som trotsigt vajade från bataljonschefens pansarbandvagn när den dök upp i stridsområdet

Olle Bjurström blev sedan regementschef 1992 på A7, Gotlands Artilleriregemente. Ett bestående minne från hans tid som regementschef var omdömet från Artilleriinspektionen "Tänk att man ska behöva åka till Sveriges minsta artilleriregemente för att få se de största regementseldarna. A7 sköt så inget öga var torrt".

Inför de befarade nedläggningsbeslutet av A7 stred Olle Bjurström aktivt för regementets fortlevnad och tog det unika beslutet att i ett handbrev till dåvarande ÖB Owe Wiktorin argumentera mot nedläggningen. Han avslutade brevet med orden "Utbildningsplattformen A7 bibehålls och artilleriorganisationen omorganiserar. Det är nödvändigt för trovärdighetens skull och för lojalitetens". Ett artilleriförband på Gotland i dessa dagar hade varit en bra grundpelare för Sveriges framtida Nato-försvar runt Östersjön.

Erik hafström, Håkan Arbrandt

Bortgångna medlemmar

(Som kommit till styrelsens kännedom sedan förra tidningen)

Bengt-Göran Clementz

Född 1939-07-27

Avliden 2023-05-10

Bo Drangel

Född 1937-02-03

Avliden 2023-12-27

Christer Lidström

Född 1952-05-20

Avliden 2024-04-04

Håkan G. Wahlström

Född 1932-06-05

Avliden 2024-04-21

Eva Besterman

Född 1968-02-05

Avliden 2024-04-26

Olle Bjurström

Född 1944-03-21

Avliden 2024-05-01

Om det kommer till din kännedom att någon medlem avlidit, vänligen meddela sekreteraren

sekreterare@sveaartilleri.se